Discursul inimii

Pledoarie pentru pace

Imperativul timpului ne dictează unica decizie înțeleaptă: să depunem armele în piramide, să aprindem făclia focului etern al păcii împodobind cu flori mormintele defuncților căzuți pe cîmpul de luptă.

CREDINȚA este scopul nostru ce ne unește pe toți, iar dragostea constituie acea sursă dătătoare de viață care cuprinde în sentimentele sale omul, natura și societatea. Dragostea ca un soare ne încălzește pe toți fizic și spiritual. Să nu ne oprie diversitatea culorilor, ci numai prin îmbinarea lor armonioasă apare spectrul inimitabil al luminii solare și culturii universale. La un soare ne încălzim, pe un pămînt trăim, ce să mai împărțim?

Legea ospitalității ne obligă să-i întîmpinăm pe toți cu pîine și sare; cine vine cu flori e răsplătit prin dragoste, iar cine vine cu paloșul e răsplătit prin ură. Legea credinței și a eticii universale confirmă un adevăr etern: că ura nu se tratează prin ură, ci prin dragoste reciprocă. Iată de ce imperativul timpului ne dictează unica decizie înțeleaptă: să depunem armele în piramide, să aprindem făclia focului etern al păcii, împodobind cu flori mormintele defuncților, căzuți pe cîmpul de luptă.

Curcubeul nu sclipește în atmosfera înnourată a furtunii, ci apare numai în timpul ploii cu soare; tot așa și fericirea licărește la lumina păcii, fiind purificată de candoarea lacrimilor tuturor oamenilor de bună credință. Soarele păcii este acea sursă inepuizabilă, ce ne inspiră pe toți, la lumina căruia pictorii zugrăvesc pe pînzele lor panorama frumuseții universale, muzicienii surprind susurul izvoarelor, foșnetul pădurilor, ciripitul păsărilor, pe care le toarnă în undele simfoniei păcii. Poeții surprind frumusețea lumii, întruchipînd-o prin unisonul imaginilor pitorești și a armoniei inimitabile a cuvîntului în poemele cîntării omului, păcii și vieții eterne. Plugarii de cu zori și pînă în noapte prelucrează pămîntul, perseverența lor este stimulată de făclia dragostei și sudoarea frunții, iar apoi ploaia divină spală urmele războiului și picăturile de sînge ale celor răniți și celor plecați dintre noi; și iar înfloresc livezile, transformînd meleagurile noastre într-un veritabil colț de rai. Astfel se renaște natura, se purifică sufletul la lumina dătătoare de viață a păcii.

PACEA este o mînă divină lansată în aer în semn de a ne opri de la războiul distrugător, aducător de lacrimi pline de durerea mamelor și copiilor, părinților și bunelor, fraților, surorilor și rudelor care își deplîng rănițiii și refugiații. Pacea ne unește în jurul credinței pe toți, indiferent de proveniența etnică și confesiunea religioasă, pe patriarhi și mitropoliți, arhiepiscopi și episcopi, demnitari politici și diplomați, oameni de cultură și știință, învățători și medici, ofițeri și ostași, oameni ai muncii din toate ramurile economiei naționale, consolidîndu-ne prin harul dragostei frățești, purificîndu-ne sufletele de afectele urii, invidiei și discordiei și luminîndu-ne ca un soare cu razele sale dătătoare de viață calea spre armonie, propășire și prosperitate.

Ion HANGANU,
pedagog.

ZONA DE SECURITATE.ro
ZONA DE SECURITATE.ro
ZONA DE SECURITATE.md